

YASHICA
יעריקה

מצלמות : LYNK
 עדשה F/1.8, מצלמה בעלת עין בקורת למידת האור בעת הצילום.

מצלמות : MINISTER
 כ נ " ל ע ם ד ש ה 2.8
 המצלמה המובחרת בסוגה.

מצלמות : "E. E."
 מצלמות אוטומטיות עם עין אלקטרונית ואפשרות לצילום רגיל (לא אוטומטי).
 ועוד 30 דגמי מצלמות ומסררות.
 להשיג בחנויות מובחרות לצרכי צילום.
 הסופנים: א. קופמן ובנו, ת"א, הרצל 61, טל. 823762

גאבין בן מרגה נגד האפיביאיי
 ויסקי גורם להסתיידות העורקים

קולנוע

ישראל
רקע לעתודה צעירה

מחיות הכפיים הידהדו בקול דממה דקה. לחלוקת הבכורה של הפרס הישראלי לסרט הקצר הטוב ביותר, הופיעו שני תריסרים בלבד, שחוו בשלושה סרטים קצרים, מ' הטובים ביותר שהופקו בישראל עד-כה. **כפף ותעודה**. הפרס הראשון זכה דוד פרלוב, הצנום וגבב הקומה, עבור סרט הנפלא בירושלים, סרט שלא יראה כנראה את מסכי-הארץ בגלל החוגים הדתיים, ש' יצאו נגדו בשצף-קצף.

פרלוב (32), יליד פולין וזכה כמה שנים בארץ, הוכיח שוב שהינו מטובי הבמאים שיש לנו כיום בישראל, אם לא הטוב שביניהם.

כצלם הטוב ביותר נבחר אדם גרינברג, צלם יומן החדשות של גבע. לעומת פרלוב, שקיבל פרס של 1000 לירות, זכה גרינברג ב' 500 ל"י ותעודה.

גם במאי הסרט בנהג, אמיל ("מילק") קנבל, זכה בפרס מיוחד עבור סרט זה. הנהלת ארכיון ישראלי לטריסטים, שחילקה את הפרסים, התפרק את החלוקה לדבר של קבע, תנסה לעודד כוחות צעירים ובלתי ידועים שמהם, ללא ספק, תצמח תעשיית הסרטים הישראלית.

סרטים

הצרפתים נגד האפיביאיי

מרגה נגד האפיביאיי (מקסיס, תל-אביב, צרפת) וז'אן גאבן נגד הזיקנה מנה לים קרב איתנים קולנועי המסתיים, כמובן, בניצוחו של ז'אן (בווד בחורף) גאבן. עלילותיו של הבלש מרגה, שהוא מעין שרלוק הולמס צרפתי, נסבו עד כה על ציד רוצחים, חיסול רועיונות ולמידת סוכים זרים למיניהם. הפעם פועל מרגה (ז'אן גאבן) לחיסולה של קבוצת גנגסטרים אמריקאית, שבאה משיקגו הרחוקה עד פאריס, כדי לרצוח עדי-משפטי חשוב.

אלא שהפעם המאבק הוא כפול: מרגה נאבק בפושעים ובבלשית האמריקאית, ה' מנסה להוציא את הטרף מפיו. מרגה זוכה כמובן. אחרי הכל — הסרט הופק בצרפת וכידוע אין הצרפתים אוהבים להפסיד ל' אמריקאים.

הויסקי יהרוג אותי. כשכתב ג'ורג' סימנון — סופר המתח הצרפתי — את ספרו זה, קרא לו מרגה רואה אדום! וקרוב לוודאי שהתאים מלכתחילה את חליפת הספר לגופו המגושם, אך קל התנועה, של גאבן. גאבן הוא שליט כל יכול. הוא אינו מאבד לעולם את שלוחתו, כל שריר בפניו פועל כאילו לפי פקודה והוא אינו נושא על גופו כל נשק חם. "תנו לי מנוחה", הוא אומר. "אותי יהרוג רק הויסקי ה' אמריקאי. הוא גורם לי להסתיידות העור' קים".

אילו היתה הצנוורה האמריקאית עוברת על הידאלוגים של סרט זה, ספק רב אם היתה משאירה את מחציתם כפי שהם מושמעים במקור. לרגע נדמה שהמלחמה האמיתית מתנהלת בין העם הצרפתי לאומה האמריקאית. מרגה, בלשונו השנונה, אינו

מותיר ספק אצל קהל הצופים, שכל גנגסטר אמריקאי, כולל האפיביאיי, מסכנים את שלמות עורם, באם יעזו להתגרות בבולשת הצרפתית.

מרביתם של הצופים מזדהים איתו בלב שלם. אחרי הכל — ישנם עוד רבים שילכו לראות סרט, ואפילו גרוע, אם ז'אן גאבן מופיע בו.

מחנה אלופי הבריחות

הבריחה הגרוזה (פאר, תל-אביב, אנגליה) הינה הבריחה של קהל הצופים התל-אביבי, מהשיעמום של ימי החול — לעולם הקסמים של הוליבוד. ג'ון (הקרב בארץ קוראל) סטרוג'רס, במאי הסרט, הלך בדרך בדוקה, קיבץ בסר' טו את כל הסממנים של סרט קופתני: מתח — צחוק — דמעות ואפילו מראות גוף מרהיבים.

כדי להיות בטוח שהתבשיל שיוציא מ' תחת ידיו ימכר טוב, דאג להוסיף לתפריט כמה שחקנים מתביבי הקהל, המלקק את אצבעותיו בתום הארוחה הקולנועית, ה' נמשכת שעתים ושלושת רבעי השעה. הלפתן המוגש לאורכו של הסרט הוא סטיב (7 המופלאים) מקוין, הגורם לצופים שימחאו כף בכל פעם שהוא מעות את פיו, או ממצמץ בעיניו השובבות.

רגל אחת בחופש. סיפור המעשה, שהתרחש בתקופת מלחמת העולם השנייה, מגולל את פרשת הבריחה של למעלה מ'70 שבויי מלחמה מבנות הברייה, 70 מתוך 300 אלופי בריחה שקובצו למחנה שבויים אחד בלב גרמניה הנאצית.

מפקד המחנה, הנס מסמר הגרמני, אומר להם שאצלו לא ילקקו דבש, ושהצינוק מוכן לקלוט את כולם בשעת הצורך. הוא מרכז במחנהו את מיטב השומרים, בידועו היטב שיש לו עסק עם מיטב הבורחים. שני הצדדים מוכיחים את מומחיותם כבר בדקות הראשונות, ונסיון הבריחה הנועז (בעגלת עצים כרותים, ובנסיון להתערב בין שבו' יים רוסיים) מסתיים בנצחונם המלא של הגרמנים.

אלא שאין זו מילתם האחרונה של ה' שבויים, שלכל אחד מהם עבר בריחות עשיר. מקוין, למשל, אינו כוחל בשום אמצעי. הוא מתגנב מתחת לגדר החייל, חופר כחפרפרת ונתפס. הוא מנסה לחתוך את הגדר ולצאת ושוב תופסים אותו. רק בפעם האחרונה הוא נתפס עם רגל אחת בחופש, על גדרו החייל של הגבול בין גרמניה לשווייץ. זהו אחד הקטעים המרשימים ב' יותר. את דרכו לגבול השויצרי עושה מקוין על גבי אופנוע, דרך כרידשא, גבעות ודרכי עפר. מקוין, שהוא אופנוען ותיק, מדגים שליטה נפלאה על כלי הרכב המסוכן. פרט מעניין: בכל חווה חדש שהוא חותם עליו מוכנס סעיף מיוחד האוסר עליו ל' כב על אופנוע משך תקופת ההסרה. ה' מפקים פשוט חוששים שהוא יגמור את חייו בתאונה קטלנית, ישאיר אותם עם חצי סרט ביד.

הבריחה העשירום. סרט זה, המוקדש לזכרם של 50 מהבורחים שנרצחו בדם קר על-ידי הגסטפו, מדגיש שהיו חיילי-חיית בין הגרמנים שלא השלימו עם מעשיהם של אנ' שי ה'ס.ס. והגסטפו, שהיו גיבויקים שריכ' זו בידם כוח עצום ולא בחלו במעשי-זוועה. כשמסתיים הסרט, מנפנף מקוין בגאוה בבריחה העשירים שלו, וכולם יודעים היטב שהיה מכפיל את הסכום — אלמלא הסתיי' מה המלחמה.

דמי מנוי לשנה

בדאר אויר

השולם הזה

- לכל ארצות אירופה 45 ל"י
- לרוב ארצות אפריקה ואסיה* 55 ל"י
- לארצות-הברית וקנדה 65 ל"י
- לארצות דרום-אמריקה 75 ל"י
- לאוסטרליה 85 ל"י

* למספר ארצות באסיה ואפריקה תעריף דאך גבוה יותר.

האשה הנצחית

כלי קוסמטיקה
 כלי זמרה, כלי נשק
 פולחן אלילים
 וטאם-טאם
 בין אלפי המוצגים.

החל ממוצ"ש, 28.12
 בבית בני-ברית החדש, ת"א

תערוכת

אפריקה
אמנות ופולק לור